



EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 94/62/EK

(1994. gada 20. decembris)

par iepakojumu un izlietoto iepakojumu

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas Dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

rīkojoties saskaņā ar Līguma 189.b pantā paredzēto procedūru ⁽³⁾,

tā kā šobrīd atšķirīgie valstu pasākumi attiecībā uz iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu būtu jāsaskaņo, lai, no vienas puses, novērstu vai samazinātu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augsta līmeņa vides aizsardzību, un, no otras puses, nodrošinātu iekšējā tirgus sekmīgu darbību un izvairītos no tirdzniecību kavējošiem apstākļiem un brīvas konkurences izkropļošanas vai ierobežošanas Kopienā;

tā kā labākais veids novērst izlietotā iepakojuma rašanos, ir samazināt kopējo iepakojuma materiālietilpību;

tā kā šajā Direktīvā paredzēto mērķu sasniegšanai ir svarīgi ievērot vispārēju principu, ka vienā dalībvalstī paredzētie vides aizsardzības pasākumi nedrīkst nelabvēlīgi ietekmēt citu dalībvalstu iespēju sasniegt šajā Direktīvā paredzētos mērķus;

tā kā atkritumu daudzuma samazināšana ir būtiska ilgtspējīgai izaugsmei, uz ko jo īpaši aicina Līgums par Eiropas Savienību;

tā kā šai Direktīvai jāattiecas uz visiem tirgū laistajiem iepakojuma veidiem un visu izlietoto iepakojumu; tā kā tāpēc jāatceļ Padomes Direktīva 85/339/EEK (1985. gada 27. jūnijs) par pārtikā lietojamo šķidrumu tvertnēm ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ OV C 263, 12.10.1992., 1. lpp. un OV C 285, 21.10.1993., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 129, 10.5.1993., 18. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1993. gada 23. jūnija atzinums (OV C 194, 19.7.1993., 177. lpp.), Padomes 1994. gada 4. marta kopējā nostāja (OV C 137, 19.5.1994., 65. lpp.) un Eiropas Parlamenta 1994. gada 4. marta lēmums (OV C 205, 25.7.1994., 163. lpp.). Apstiprināts 1993. gada 2. decembrī (OV C 342, 20.12.1993., 15. lpp.). Kopīgs 1994. gada 8. novembra Samierināšanas komitejas dokuments.

⁽⁴⁾ OV L 176, 6.7.1985., 18. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/629/EEK (OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.).

▼B

tā kā iepakojumam ir svarīga sociāla un ekonomiska loma un tāpēc šajā Direktīvā paredzētos pasākumus jāpiemēro, neskarot citas tiesību aktos paredzētās prasības, kas iespaido iepakojuma vai iepakoto preču kvalitāti vai transportēšanu;

tā kā saskaņā ar Kopienas atkritumu apsaimniekošanas stratēģiju, kas ir paredzēta Padomes Rezolūcijā (1990. gada 7. maijs) par politiku atkritumu jomā ⁽¹⁾ un Padomes Direktīvā 75/442/EEK (1975. gada 15. jūlijs) par atkritumiem ⁽²⁾, iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanā par pirmo prioritāti uzskatāma izlietotā iepakojuma rašanās novēršana un par papildu pamatprincipiem - iepakojuma atkārtota lietošana, pārstrāde un citi izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidi, tādējādi samazinot šādu atkritumu galīgo apglabāšanu;

tā kā, kamēr attiecībā uz reģenerācijas procesiem nav panākta zinātnes un tehnikas attīstība, atkārtotu izmantošanu un pārstrādi apskata galvenokārt saistībā ar ietekmi uz vidi; tā kā tāpēc dalībvalstīs vajadzētu ieviest sistēmas, kas garantētu iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atgūšanu atpakaļ; tā kā iepakojuma aprites cikla novērtējums jāizstrādā pēc iespējas drīz, lai radītu skaidru atkārtoti lietojamā, pārstrādājamā un reģenerējamā iepakojuma hierarhiju;

tā kā izlietotā iepakojuma rašanās novēršana ietver atbilstīgus pasākumus, tostarp dalībvalstu iniciatīvu, ja attiecīgie pasākumi ir saskaņā ar šīs direktīvas mērķiem;

tā kā dalībvalstis saskaņā ar Līgumu var mudināt atkārtoti lietot tās iepakojuma sistēmas, ko var atkārtoti izmantot, nekaitējot videi, lai no šādām sistēmām gūtu labumu vides aizsardzībai;

tā kā no vides viedokļa arī pārstrāde ir uzskatāma par svarīgu reģenerācijas procesa daļu, jo īpaši attiecībā uz enerģijas un primāro izejvielu patēriņa samazināšanu, kā arī atkritumu galīgo apglabāšanu;

tā kā enerģijas ieguve ir viens no efektīviem izlietotā iepakojuma reģenerācijas veidiem;

tā kā dalībvalstīs noteiktajiem mērķiem attiecībā uz izlietotā iepakojuma reģenerāciju un pārstrādi jābūt ierobežotiem, lai ņemtu vērā atšķirīgos stāvokli dalībvalstīs un neradītu šķēršļus tirdzniecībai vai traucējumus brīvai konkurencei;

⁽¹⁾ OV C 122, 18.5.1990., 2. lpp.

⁽²⁾ OV L 194, 25.7.1975., 39. lpp.. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 91/156/EEK (OV L 78, 26.3.1991., 32. lpp.).

▼B

tā kā, lai sasniegtu rezultātus vidējā laikposmā un varētu piedāvāt uzņēmējiem, patērētājiem un valsts iestādēm vajadzīgo ilgtermiņa perspektīvu, iepriekš noteikto mērķu sasniegšanai nosaka vidēji ilgu termiņu, vēlākā stadijā nosakāmiem mērķiem - ilglaicīgu termiņu, lai varētu būtiski palielināt minētos mērķus;

tā kā Eiropas Parlaments un Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumiem, pārbauda dalībvalstu pieredzi, kas gūta, strādājot, lai sasniegtu izvirzītos mērķus, kā arī zinātnisko pētījumu rezultātus un vērtēšanas paņēmienus, piemēram, ekobilances;

tā kā dalībvalstīm, kam jau ir vai kas paredzēs programmas, kurās ir augstāki mērķi, pārsniedzot iepriekšminētās robežas, atļauj īstenot minētos mērķus, lai nodrošinātu augsta līmeņa vides aizsardzību, ar nosacījumu, ka atbilstīgie pasākumi nerada traucējumus iekšējā tirgū un netraucē citām dalībvalstīm ievērot šo direktīvu; tā kā Komisija apstiprina šādus pasākumus pēc atbilstīgas pārbaudes;

tā kā, no otras puses, konkrētām dalībvalstīm var atļaut paredzēt zemākus mērķus īpašu apstākļu dēļ, ar noteikumu, ka tās sasniedz minimālos mērķus vidējā laikposmā un standarta mērķus ilgākā laikposmā;

tā kā, lai apsaimniekotu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, jāizstrādā nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas dalībvalstīs; tā kā šīm sistēmām jābūt atvērtām visām ieinteresētajām personām un izstrādātām tā, lai nediskriminētu importētos produktus, neradītu tirdzniecības barjeras vai konkurences izkropļojumus, kā arī, lai garantētu maksimālo iespējamo iepakojuma un izlietotā iepakojuma atgriešanos saskaņā ar Līgumu;

tā kā attiecībā uz Kopienas iepakojuma marķēšanas jautājumu būtu jāveic tālāka izpēte, tomēr Kopienai tas jāatrisina tuvā nākotnē;

tā kā, lai samazinātu iepakojuma un izlietotā iepakojuma ietekmi uz vidi un neradītu tirdzniecības barjeras un konkurences izkropļojumus, ir jāparedz pamatprasības attiecībā uz iepakojuma sastāvu, kā arī noteikumus attiecībā uz iepakojuma otrreizējas lietošanas iespējām un reģenerāciju (ieskaitot pārstrādi);

tā kā kaitīgo metālu un citu vielu klātbūtne iepakojumā jāierobežo, to ietekmes uz apkārtējo vidi dēļ (jo īpaši saistībā ar to iespējamo klātbūtni emisijās vai pelnos, sadedzinot iepakojumu, vai infiltrātā); tā kā ir svarīgi kā pirmo soli ceļā uz izlietotā iepakojuma toksicitātes samazināšanu novērst kaitīgo smago metālu pievienošanu iepakojumam un nodrošināt, ka šādas vielas nenonāk vidē, ar atsevišķiem izņēmumiem, ko īpašos gadījumos nosaka Komisija saskaņā ar komiteju procedūru;

▼B

tā kā, ja vēlas sasniegt augstu otrreizējas pārstrādes līmeni un izvairīties no izlietotā iepakojuma savācēju un pārstrādātāju drošības un veselības problēmām, ir svarīgi šādus atkritumus šķirot to rašanās vietā;

tā kā prasības attiecībā uz iepakojuma ražošanu neattiecas uz iepakojumu, kas lietots attiecīgajam produktam pirms šās direktīvas spēkā stāšanās dienas; tā kā ir vajadzīgs pārejas posms iepakojuma tirdzniecībā;

tā kā, nosakot termiņu, kad tirgū jālaiž iepakojums, kas atbilst visām pamatprasībām, būtu jāņem vērā, ka Eiropas standartus ir gatavojuši kompetenta standartizācijas iestāde; tā kā tomēr noteikumus par atbilstības valsts standartiem pierādīšanas līdzekļiem ir jāpiemēro nekavējoties;

tā kā jāveicina Eiropas standartu izstrāde attiecībā uz pamatprasībām un citiem saistītiem jautājumiem;

tā kā šajā direktīvā noteiktie pasākumi paredz reģenerāciju un pārstrādes jaudu, kā arī pārstrādāta iepakojuma noieta tirgu attīstīšanu;

tā kā pārstrādāto materiālu iekļaušana iepakojumā nedrīkst būt pretrunā ar higiēnas, veselības un patērētāja drošības noteikumiem;

tā kā Kopienas mēroga dati par iepakojumu un izlietoto iepakojumu ir vajadzīgi, lai uzraudzītu šās direktīvas mērķu īstenošanu;

tā kā ir svarīgi, lai visi tie, kas ir iesaistīti iepakojuma un iepakotu produktu ražošanā, lietošanā, importā un izplatīšanā, labāk apzinātos, cik lielā mērā iepakojums kļūst par atkritumiem, un ka saskaņā ar “piesārņotājs maksā” principu tie uzņemas atbildību par šādiem atkritumiem; tā kā šajā direktīvā paredzēto mērķu sasniegšana un tālāka attīstība ietver un prasa ciešu visu partneru sadarbību saskaņā ar dalītas atbildības principu;

tā kā patērētājiem ir izšķirošā loma iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanā, tiem ir jābūt atbilstīgi informētiem, lai formulētu savu attieksmi un rīcību;

tā kā īpašas nodaļas par iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu iekļaušana Direktīvā 75/442/EEK paredzētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos palīdzēs nodrošināt efektīvu šās direktīvas piemērošanu;

tā kā, lai sekmētu šīs direktīvas mērķu sasniegšanu, Kopiena un dalībvalstis var izmantot ekonomiskus instrumentus saskaņā ar Līgumu, izvairoties no jaunu protekcionisma formu radīšanas;

▼B

tā kā dalībvalstis, neskarot Padomes 1983. gada 28. marta Direktīvu, ar ko paredz procedūru informācijas iesniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā ⁽¹⁾, pirms pieņemšanas paziņo Komisijai jebkādu pasākumu, ko tās gatavojas paredzēt, projektus, lai varētu novērtēt, vai tie atbilst Direktīvai;

tā kā iepakojuma identifikācijas sistēmas un datu bāzes sistēmas formātu pielāgošanu zinātnes un tehnikas attīstībai nodrošina Komisija, piemērojot komiteju procedūru;

tā kā, piemērojot iepriekšminēto komiteju procedūru, ir jānodrošina īpaši pasākumi, lai pārvarētu jebkādas grūtības saistībā ar šīs direktīvas ieviešanu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

*1. pants***Mērķi**

1. Šīs direktīvas galvenais mērķis ir saskaņot šobrīd atšķirīgos iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas pasākumus dažādās valstīs, lai, no vienas puses, novērstu jebkādu nelabvēlīgu ietekmi uz vidi, tādējādi nodrošinot augsta līmeņa vides aizsardzību, un, no otras puses, garantētu iekšējā tirgus sekmīgu darbību un izvairītos no tirdzniecību kavējošiem apstākļiem, kā arī no brīvas konkurences izkropļošanas vai ierobežošanas Kopienā.

2. Tādēļ šajā direktīvā paredzēti pasākumi, kuru mērķis kā pirmā prioritāte ir novērst izlietotā iepakojuma rašanos un papildu pamatprincipi ir atkārtota lietošana, pārstrāde un citas izlietotā iepakojuma reģenerācijas formas, tādējādi samazinot šādu atkritumu galīgo apglabāšanu.

*2. pants***Darbības joma**

1. Šī Direktīva attiecas uz jebkādu Kopienas tirgū laisto iepakojumu, kā arī uz visu izlietoto iepakojumu neatkarīgi no tā, vai to lieto vai izmet ražošanas, tirdzniecības, biroja, veikala, mājsaimniecības vai jebkādā citā līmenī, kā arī neatkarīgi no izmantotā materiāla.

2. Šo direktīvu piemēro, neskarot pašreizējās iepakojuma kvalitātes prasības, piemēram, attiecībā uz drošumu, veselības aizsardzību un iepakoto produktu higiēnas prasībām vai transportu, kā arī neskarot Padomes Direktīvu 91/689/EEK (1991. gada 12. decembris) par bīstamajiem atkritumiem ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 109, 26.4.1983., p. 8. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/400/EEK (OV L 221, 6.8.1992., 55. lpp.).

⁽²⁾ OV L 377, 31.12.1991., 20. lpp.

▼ B*3. pants***Definīcijas**

Šajā direktīvā:

1. “Iepakojums” ir visi ražojumi, kas izgatavoti no jebkura veida materiāliem un ko izmanto, lai iepakotu, aizsargātu, pārkrautu, piegādātu vai noformētu preces, sākot ar izejvielām un beidzot ar pārstrādātām precēm, sākot ar ražotāju un beidzot ar lietotāju vai patērētāju. Arī “vienreiz lietojamie” materiāli, ko izmanto tādiem pašiem mērķiem, uzskatāmi par iepakojumu.

“Iepakojums” ir tikai

- a) tirdzniecības jeb primārais iepakojums, t.i., iepakojums, kas paredzēts lai veidotu tirdzniecības vienības gala lietotājam vai patērētājam tirdzniecības vietā;
- b) grupas jeb sekundārais iepakojums, t.i., iepakojums, kas paredzēts noteikta daudzuma tirdzniecības vienību grupēšanai tirdzniecības vietā, ja tās šādā veidā pārdod gala lietotājam vai patērētājam vai, ja iepakojums ir domāts tikai lai papildinātu skatlogus tirdzniecības vietā; tā noņemšana neietekmē produkta raksturlielumus;
- c) transporta jeb terciārais iepakojums, t.i., iepakojums, ko izmanto, lai atvieglotu vairāku tirdzniecības vienību vai grupas iepakojumu pārkraušanu un transportēšanu un izvairītos no bojājumiem, fiziski pārkraujot un transportējot. Transporta iepakojums neietver konteinerus, ko izmanto auto, dzelzceļa, jūras un avio pārvadājumiem.

▼ M2

Iepakojuma definīcija pamatojas uz kritērijiem, kas norādīti turpmāk. Direktīvas I pielikumā uzskaitītie priekšmeti ļauj gūt priekšstatu par šo kritēriju piemērošanu.

- i) Priekšmetus uzskata par iepakojumu, ja tie atbilst iepriekš minētajai definīcijai, neskarot citas funkcijas, ko šis iepakojums vēl varētu pildīt, izņemot gadījumus, kad šis priekšmets ir produkta neatņemama daļa un tas vajadzīgs, lai ietvertu, atbalstītu vai uzglabātu minēto produktu visu tā kalpošanas laiku, un visas tā sastāvdaļas paredzēts izmantot, patērēt vai atbrīvoties no tām vienlaicīgi.
- ii) Priekšmetus, kas projektēti un paredzēti papildīšanai tirdzniecības vietā, kā arī vienreizlietojamus priekšmetus, ko piepilda tirdzniecības vietā vai kas projektēti un paredzēti papildīšanai tirdzniecības vietā, uzskata par iepakojumu, ja tie pilda iepakojuma funkcijas.
- iii) Iepakojuma sastāvdaļas un palīgelementus, kas iekļauti iepakojumā, uzskata par tā iepakojuma daļu, kurā tie ir iekļauti. Palīgelementus, kas piekārti vai piestiprināti tieši produktam un pilda iepakojuma funkciju, uzskata par iepakojumu, izņemot gadījumus, kad tie ir minētā produkta neatņemama daļa un visas to sastāvdaļas paredzēts patērēt vai atbrīvoties no tām vienlaicīgi.

▼ M4

Komisija attiecīgi izvērtē un vajadzības gadījumā pārskata I pielikumā ietvertos piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju. Pirmām kārtām to dara attiecībā uz šādiem priekšmetiem: *CD* un videokasešu apvalki, puķu podi, ar elastīgu materiālu aptītas tūbiņas un cilindri, pašlimējošo etiķešu aizsargpapīrs un iesaiņojamais papīrs. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼ M6

- 1.a “Plastmasa” ir polimērs Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ 3. panta 5. punkta nozīmē, kam var būt pievienotas piedevas vai citas vielas un kas spēj funkcionēt kā iepakojumu maisiņu galvenā strukturālā sastāvdaļa.
- 1.b “Plastmasas iepakojumu maisiņi” ir iepakojumu maisiņi ar vai bez roktura, kuri izgatavoti no plastmasas un patērētājiem tiek nodrošināti preču vai ražojumu tirdzniecības vietās.
- 1.c “Vieglās plastmasas iepakojumu maisiņi” ir plastmasas iepakojumu maisiņi, kuru materiāla biezums nepārsniedz 50 mikronus.
- 1.d “Ļoti vieglās plastmasas iepakojumu maisiņi” ir plastmasas iepakojumu maisiņi, kuru materiāla biezums nepārsniedz 15 mikronus un kuri nepieciešami higiēnas nolūkos vai kurus nodrošina vaļējas pārtikas primārai iesaiņošanai, kad to izmantošana palīdz novērst pārtikas izšķērdēšanu.
- 1.e “Oksonoārdāmas plastmasas iepakojumu maisiņi” ir plastmasas iepakojumu maisiņi, kas izgatavoti no plastmasas materiāla, kurā ir piedevas, kas katalizē plastmasas materiāla sadalīšanos mikrofragmentos.

▼ B

2. “Izlietotais iepakojums” ir jebkāds iepakojums vai iepakojuma materiāls, uz ko attiecas Direktīvā 75/442/EEK dotā atkritumu definīcija, izņemot ražošanas pārpalikumus.
3. “Izlietotā iepakojuma apsaimniekošana” ir atkritumu apsaimniekošana saskaņā ar Direktīvā 75/442/EEK doto definīciju.
4. “Novēršana” ir

— materiālu un vielu, kas ir iepakojuma un izlietotā iepakojuma sastāvā,

— iepakojuma un izlietotā iepakojuma ražošanas, tirgošanas, izplatīšanas, utilizācijas un iznīcināšanas fāzē

daudzuma un nelabvēlīgās ietekmes uz vidi samazināšana, jo īpaši, attīstot “tīrus” produktus un tehnoloģijas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EEK un Direktīvu 2000/21/EEK (OV L 396, 30.12.2006., 1. lpp.).

▼ B

5. “Atkārtota lietošana” ir jebkāda darbība, kuras rezultātā iepakojumu, kas paredzēts un veidots, lai savā aprites ciklā veiktu noteiktu minimālu skaitu rotāciju un pārvietošanu, atkārtoti piepilda vai lieto atbilstīgi tā sākotnējam uzdevumam ar vai bez tirgū esošo palīg līdzekļu, kas ļauj iepakojumu izmantot atkārtoti, izmantošanas; šāds atkārtoti lietots iepakojums kļūst par izlietoto iepakojumu, kad to vairs atkārtoti nelieto.
6. “Reģenerācija” ir jebkāda no piemērojamām Direktīvas 75/442/EEK II.B pielikumā paredzētajām darbībām.
7. “Pārstrāde” ir izlietotā iepakojuma atkārtota pārstrāde ražošanas procesā, lai to izmantotu sākotnējiem vai citiem mērķiem, tostarp organiska pārstrāde, izņemot enerģijas iegūvi.
8. “Enerģijas ieguve” ir degoša izlietotā iepakojuma izmantošana enerģijas ieguvei, tieši sadedzinot ar vai bez citiem atkritumiem, bet iegūstot siltumu.
9. “Organiskā pārstrāde” ir bioloģiski noārdāmo izlietotā iepakojuma sastāvdaļu aerobā (kompostēšana) vai anaerobā (biometanizācija) apstrāde kontrolētos apstākļos un mikroorganismu izmantošana, kā rezultātā rodas stabili organiskie pārpalikumi vai metāns. Apglabāšana izgāztuvē nav uzskatāma par organiskās pārstrādes formu.
10. “Apglabāšana” ir jebkādas darbības, kas paredzētas Direktīvas 75/442/EEK II.A pielikumā.
11. “Uzņēmēji” saistībā ar iepakojumu ir iepakojuma materiālu piegādātāji, iepakojuma ražotāji, pārstrādes uzņēmumi, pildītāji un lietotāji, importētāji, tirgotāji un izplatītāji, kā arī iestādes un sabiedriskas organizācijas.
12. “Brīvprātīga vienošanās” ir tāda oficiāla vienošanās starp dalībvalsts kompetentajām iestādēm un atbilstīgiem ekonomikas sektoriem, kam jābūt atvērtai visām personām, kas vēlas ievērot līguma noteikumus, lai kopīgi strādātu direktīvas mērķu sasniegšanai.

▼ M2*4. pants***Novēršana**

1. Dalībvalstis nodrošina to, ka papildus tiem pasākumiem, kas izlietotā iepakojuma atkritumu rašanās novēršanai veikti saskaņā ar 9. pantu, īsteno arī citus preventīvos pasākumus.

Šādi papildpasākumi var ietvert valsts programmas, projektus ražotāju atbildības ieviešanai, lai mazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, vai līdzīgus pasākumus, kas pieņemti, vajadzības gadījumā apspriežoties ar uzņēmējiem, un kas domāti, lai apkopotu un izmantotu daudzās iniciatīvas, kas attiecībā uz novēršanu īstenošanas dalībvalstīs. Tie atbilst šīs direktīvas 1. panta 1. punktā noteiktajiem mērķiem.

▼ M6

1.a Dalībvalstis veic pasākumus, lai panāktu plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa noturīgu samazinājumu savā teritorijā.

Minētie pasākumi var būt valsts līmeņa samazināšanas mērķi, saglabājot vai ieviešot ekonomiskos instrumentus, kā arī, atkāpjoties no 18. panta, tirdzniecības ierobežojumi ar noteikumu, ka minētie ierobežojumi ir samērīgi un nediskriminējoši.

Šādi pasākumi var būt atšķirīgi atkarībā no vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu ietekmes uz vidi, kad tie tiek reģenerēti vai apglabāti, to kompostēšanas īpašībām, ilgizturību vai paredzēto konkrēto pielietojumu.

Dalībvalstu veiktie pasākumi ietver vai nu vienu, vai abus šādus pasākumus:

- a) tādu pasākumu pieņemšana, kuri līdz 2019. gada 31. decembrim nodrošina, ka gada patēriņa apjoms nepārsniedz 90 vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus uz vienu cilvēku, bet līdz 2025. gada 31. decembrim – 40 vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus uz vienu cilvēku, vai līdzvērtīgus mērķus izsakot svara vienībās. Valsts patēriņa mērķos var neiekļaut ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus;
- b) tādu instrumentu pieņemšana, kuri līdz 2018. gada 31. decembrim nodrošina, ka vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus preču vai ražojumu tirdzniecības vietās neizsniedz bez maksas, ja vien nav īstenoti vienlīdz efektīvi instrumenti. Minētajos pasākumos var neiekļaut ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņus.

Sniedzot Komisijai datus par iepakojumu un izlietoto iepakojumu saskaņā ar 12. pantu, sākot no 2018. gada 27. maija, dalībvalstis ziņo par vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņu.

Komisija līdz 2016. gada 27. maijam pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka metodoloģiju vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu gada patēriņa aprēķināšanai uz vienu cilvēku un pielāgo ziņošanas formātus, kas pieņemti saskaņā ar 12. panta 3. punktu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

1.b Neskarot 15. pantu, dalībvalstis var veikt pasākumus, piemēram, īstenot ekonomikas instrumentus vai noteikt valsts līmeņa samazināšanas mērķus attiecībā uz visu veidu plastmasas iepirkumu maisiņiem neatkarīgi no to materiāla biežuma.

1.c Komisija un dalībvalstis vismaz pirmajā gadā pēc 2016. gada 27. novembra aktīvi veicina sabiedrības informēšanas un izpratnes veicināšanas kampaņas par to, kāda kaitīga ietekme uz vidi ir vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu pārmērīgam patēriņam.

▼ M2

2. Komisija palīdz sekmēt novēršanu, saskaņā ar 10. pantu veicinot atbilstīgu Eiropas standartu izveidi. Šo standartu mērķis ir saskaņā ar 9. un 10. pantu samazināt iepakojuma ietekmi uz vidi.

▼ M2

3. Attiecīgā gadījumā Komisija iesniedz priekšlikumus pasākumiem, kas stiprinātu un papildinātu pamatprasību izpildi un nodrošinātu to, ka jaunu iepakojumu laiž tirgū tikai tad, ja ražotājs ir veicis visus vajadzīgos pasākumus, lai, nekaitējot iepakojuma pamatfunkcijām, samazinātu tā ietekmi uz vidi.

▼ B*5. pants*

Dalībvalstis var veicināt iepakojuma sistēmu otrreizēju izmantošanu, ko veic saskaņā ar Līgumu un, nenodarot kaitējumu videi.

▼ M2*6. pants***Reģenerācija un pārstrāde**

1. Saskaņā ar šīs direktīvas prasībām dalībvalstis veic nepieciešamos pasākumus, lai visā savā teritorijā sasniegtu šādus mērķus:

- a) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam mazākais 50 svara % un lielākais 65 svara % no izlietotā iepakojuma reģenerē vai sadedzina atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- b) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim mazākais 60 svara % no izlietotā iepakojuma reģenerē vai sadedzina atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- c) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam pārstrādā mazākais 25 svara % un lielākais 45 svara % no kopējā iepakojuma materiālu daudzuma, ko satur izlietotais iepakojums, un mazākais 15 svara % no katra iepakojuma materiāla;
- d) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim pārstrādā mazākais 55 svara % un lielākais 80 svara % no izlietotā iepakojuma;
- e) ne vēlāk kā līdz 2008. gada 31. decembrim attiecībā uz materiāliem, ko satur izlietotais iepakojums, sasniedz šādus minimālos pārstrādes mērķus:
 - i) 60 svara % attiecībā uz stiklu;
 - ii) 60 svara % attiecībā uz papīru un kartonu;
 - iii) 50 svara % attiecībā uz metālu;
 - iv) 22,5 svara % attiecībā uz plastmasu, skaitot tikai to materiālu, kura pārstrādes rezultātā atkal rodas plastmasa;
 - v) 15 svara % attiecībā uz koku.

▼ M2

2. Izlietoto iepakojumu, ko izved no Kopienas saskaņā ar Padomes Regulām (EEK) Nr. 259/93 ⁽¹⁾, (EK) Nr. 1420/1999 ⁽²⁾ un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1547/1999 ⁽³⁾, uzskata par atbilstošu 1. punktā noteiktajām saistībām un mērķiem tikai tad, ja ir pamatoti pierādījumi, ka reģenerācijas un/vai pārstrādes darbības veiktas saskaņā ar nosacījumiem, kas ir kopumā ekvivalenti tiem nosacījumiem, kuri paredzēti attiecīgajos Kopienas tiesību aktos.

3. Vajadzības gadījumā dalībvalstis veicina enerģijas reģenerāciju, ja vides apsvērumu, kā arī izmaksu un ieguvumu ziņā tā ir vēlamāka nekā materiālu pārstrāde. To var izdarīt, ņemot vērā pietiekamu rezervi starp valsts pārstrādes un reģenerācijas mērķiem.

4. Attiecīgā gadījumā dalībvalstis mudina iepakojuma vai citu izstrādājumu ražošanā izmantot materiālus, kas iegūti, pārstrādājot izlietoto iepakojumu:

- a) uzlabojot tirgus nosacījumus šiem materiāliem;
- b) pārskatot pašreizējos noteikumus, kas kavē minēto materiālu izmantošanu.

5. Ne vēlāk kā līdz 2007. gada 31. decembrim Eiropas Parlaments un Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma ar kvalificētu balsu vairākumu, nosaka mērķus trešajam piecu gadu posmam no 2009. gada līdz 2014. gadam, pamatojoties uz praktisko pieredzi, kas gūta dalībvalstīs, sasniedzot 1. punktā noteiktos mērķus, un uz zinātniskās pētniecības un tādu novērtēšanas paņēmienu rezultātiem kā aprites cikla novērtējums un izmaksu un ieguvumu analīze.

Šo procedūru atkārto ik pēc pieciem gadiem.

6. Dalībvalstis publicē 1. punktā minētos pasākumus un mērķus, un attiecībā uz tiem īsteno informēšanas kampaņu plašai sabiedrībai un uzņēmējiem.

7. Grieķija, Īrija un Portugāle sava īpašā stāvokļa dēļ, proti, attiecīgi, daudzo mazo salu dēļ, lauku vai kalnu apvidu dēļ, kā arī pašreizējā zemā iepakojuma patēriņa līmeņa dēļ var nolemt:

- a) ne vēlāk kā līdz 2001. gada 30. jūnijam sasniegt zemākus rezultātus nekā noteikts 1. punkta a) un c) apakšpunktā, tomēr sasniedzot vismaz 25 % attiecībā uz reģenerāciju vai sadedzināšanu atkritumu sadedzināšanas iekārtās ar enerģijas reģenerāciju;
- b) tajā pašā laikā atlikt 1. punkta a) un c) apakšpunktā noteikto mērķu sasniegšanu uz vēlāku termiņu, kas tomēr nav vēlāks par 2005. gada 31. decembri;
- c) atlikt 1. punkta b), d) un e) apakšpunktā minēto mērķu sasniegšanu līdz pašu noteiktam datumam, kas tomēr nav vēlāks par 2011. gada 31. decembri.

⁽¹⁾ OV L 30, 6.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2557/2001 (OV L 349, 31.12.2001., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 166, 1.7.1999., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2118/2003 (OV L 318, 3.12.2003., 5. lpp.).

⁽³⁾ OV L 185, 17.7.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2118/2003.

▼ M2

8. Komisija pēc iespējas ātrāk un ne vēlāk kā 2005. gada 30. jūnijā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanas norisi un tās ietekmi uz vidi, kā arī uz iekšējā tirgus darbību. Šajā ziņojumā ņem vērā katras dalībvalsts īpašos apstākļus. Ziņojumā ietver:

- a) pamatprasību efektivitātes, īstenošanas un izpildes novērtējumu;
- b) papildu novēršanas pasākumus, lai samazinātu iepakojuma ietekmi uz vidi, ciktāl tas iespējams, netraucējot tā pamatfunkcijām;
- c) iespējamo tāda iepakojuma indikatora izveidi, kas norāda tā ietekmi uz vidi, lai izlietotā iepakojuma atkritumu rašanos varētu novērst vienkāršāk un efektīvāk;
- d) izlietotā iepakojuma atkritumu rašanās novēršanas plānus;
- e) otrreizējās izmantošanas un jo īpaši otrreizējās izmantošanas un pārstrādes izmaksu un labumu salīdzināšanas veicināšanu;
- f) ražotāju atbildību, tostarp tās finanšu aspektus;
- g) centienus līdz 2010. gadam arvien samazināt un piemērotos gadījumos visbeidzot pakāpeniski pārtraukt smago metālu un citu bīstamu vielu izmantošanu iepakojumā.

Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus šīs direktīvas attiecīgo noteikumu pārskatīšanai, ja vien līdz tam laikam šādi priekšlikumi jau nav iesniegti.

9. Šajā ziņojumā pievēršas 8. punktā minētajiem jautājumiem, kā arī citiem būtiskiem jautājumiem, kas saistīti ar Sesto rīcības programmu vides jomā, īpaši ar tematisko stratēģiju pārstrādei un tematisko stratēģiju resursu ilgstošai izmantošanai.

Komisija un dalībvalstis vajadzības gadījumā veicina pētījumus un izmēģinājuma projektus attiecībā uz 8. punkta b), c), d), e) un f) apakšpunktu un citām darbībām atkritumu rašanās novēršanai.

10. Dalībvalstīm, kas jau ir noteikušas programmas, kuras pārsniedz 1. punktā paredzētos maksimālos mērķus, vai gatavojas tādas noteikt un kas šim nolūkam nodrošina piemērotu pārstrādes un reģenerācijas jaudu, atļauj to darīt, lai panāktu augstu vides aizsardzības līmeni, ar nosacījumu, ka šie pasākumi netraucē iekšējā tirgus darbību un neietekmē citu dalībvalstu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis informē Komisiju par šādiem pasākumiem. Komisija apstiprina šos pasākumus pēc tam, kad tā, sadarbojoties ar dalībvalstīm, ir pārbaudījusi, vai tie atbilst iepriekš minētajiem apsvērumiem un vai tie nav patvaļīgas diskriminācijas vai slēptas dalībvalstu savstarpējās tirdzniecības ierobežošanas līdzekļi.

▼M3

11. Dalībvalstis, kas ir pievienojušās Eiropas Savienībai saskaņā ar 2003. gada 16. aprīlī noslēgto Pievienošanās līgumu, var atlikt 1. punkta b), d) un e) apakšpunktā minēto mērķu īstenošanu līdz pašu izvēlētam datumam, bet Čehijas Republika, Igaunija, Kipra, Lietuva, Ungārija, Slovēnija un Slovākija ne ilgāk kā līdz 2012. gada 31. decembrim, Malta - līdz 2013. gada 31. decembrim, Polija - līdz 2014. gada 31. decembrim un Latvija - līdz 2015. gada 31. decembrim.

▼B*7. pants***Nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmas**

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu tādu sistēmu izveidi, kas ietver

- a) lietotā iepakojuma un/vai iepakojuma atkritumu savākšanu no patērētāja, cita galīgā lietotāja vai no atkritumu plūsmas, lai tam piemērotu visatbilstīgākās atkritumu apsaimniekošanas iespējas;
- b) savāktā iepakojuma un/vai izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu un reģenerāciju, ieskaitot pārstrādi,

lai sasniegtu šajā direktīvā paredzētos mērķus.

Šīm sistēmām jābūt atvērtām dalībai visiem atbilstīgo nozaru uzņēmējiem, kā arī kompetentām valsts iestādēm. Nediskriminējot tās piemēro arī importētajiem ražojumiem, tostarp sīki izstrādātus pasākumus un tarifus, ko piemēro par piekļuvi sistēmām, un tām jābūt izstrādātām tā, lai neradītu barjeras tirdzniecībai vai brīvas konkurences izkropļojumus saskaņā ar Līgumu.

2. Pasākumi, uz ko attiecas 1. punkts, ietilpst politikā, kura attiecas uz visu iepakojumu un izlietoto iepakojumu, un jo īpaši ņem vērā prasības attiecībā uz patērētāju un vides veselības aizsardzību, drošumu un higiēnu, kvalitātes aizsardzību, iepakoto preču un izmantoto materiālu autentiskumu un tehniskajiem raksturlielumiem uz rūpniecisko un komerciālo īpašumtiesību aizsardzību.

*8. pants***Marķēšanas un identifikācijas sistēma**

1. Ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs direktīvas spēkā stāšanās Padome saskaņā ar Līgumā paredzētajiem noteikumiem lemj par iepakojuma marķēšanu.

▼M2

2. Lai veicinātu savākšanu, otrreizēju izmantošanu un reģenerāciju, tostarp pārstrādi, uz iepakojuma tā identifikācijai un klasifikācijai, ko veic attiecīgie ražotāji, pamatojoties uz Komisijas Lēmumu 97/129/EK ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 50, 20.2.1997., 28. lpp.

▼ B

3. Iepakojumu atbilstīgi marķē uz paša iepakojuma vai arī uz tā etiķetes. Marķējumam ir jābūt skaidri saredzamam un viegli izlasāmam. Tam ir jābūt pietiekami noturīgam un jā saglabājas arī pēc iepakojuma atvēršanas.

▼ M6*8.a pants***Īpaši pasākumi bionoārdāmiem un kompostējamiem plastmasas iepirkumu maisiņiem**

Komisija līdz 2017. gada 27. maijam pieņem īstenošanas aktu, kurā nosaka specifikācijas etiķetēm un marķējumiem, lai nodrošinātu, ka bionoārdāmie un kompostējami plastmasas iepirkumu maisiņi tiek atpazīti visā Savienībā, un sniegtu patērētājiem pareizu informāciju par šādu maisiņu kompostēšanas īpašībām. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar regulatīvo procedūru, kas minēta 21. panta 2. punktā.

Dalībvalstis nodrošina, ka vēlākais 18 mēnešus pēc minētā īstenošanas akta pieņemšanas bionoārdāmie un kompostējami plastmasas iepirkumu maisiņi tiek marķēti saskaņā ar specifikācijām, kas paredzētas minētajā īstenošanas aktā.

▼ B*9. pants***Pamatprasības**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka trīs gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā, tirgū laiž tikai tādu iepakojumu, kas atbilst visām šajā direktīvā, tostarp II pielikumā, paredzētajām pamatprasībām.

2. No 22. panta 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis uzskata, ka visas šajā direktīvā, ieskaitot II pielikumu, paredzētās pamatprasības ir izpildītas, ja iepakojums atbilst:

- a) atbilstīgiem saskaņotiem standartiem, kuru atsauces numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. Dalībvalstis publicē to valsts standartu atsauces numurus, kuros transponēti šie saskaņotie standarti;
 - b) attiecīgajiem valsts standartiem, kas minēti 3. punktā, ciktāl jomās, uz ko attiecas šādi standarti, nav saskaņoto standartu.
3. Dalībvalstis paziņo Komisijai to valsts standartu tekstus, kā paredzēts 2. punkta b) apakšpunktā, kurus tās uzskata par atbilstīgiem šajā pantā paredzētajām prasībām. Komisija šādus tekstus tālāk nosūta pārējām dalībvalstīm.

Dalībvalstis publicē šo standartu atsauces. Komisija nodrošina, ka tās publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 2. punktā minētie standarti pilnīgi neatbilst visām pamatprasībām, kas paredzētas 1. punktā, attiecīgā dalībvalsts vai Komisija, sniedzot atbilstīgus paskaidrojumus, šo jautājumu nodod Komitejai, kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK. Komiteja nekavējoties sniedz atzinumu.

▼B

Atkarībā no Komitejas atzinuma Komisija informē dalībvalstis par to, vai jāatsauc minēto standartu publikācijas, kas minētas 2. un 3. punktā.

*10. pants***Standartizācija**

Komisija pēc iespējas sekmē Eiropas standartu izstrādi attiecībā uz pamatprasībām, kas paredzētas II pielikumā.

Komisija veicina Eiropas standartu izstrādi, jo īpaši attiecībā uz

- iepakojuma aprites cikla analīzes kritērijiem un metodoloģiju,
- smago metālu un citu bīstamu vielu iepakojumā noteikšanas un mērīšanas metodēm, kā arī to nokļūšanu apkārtējā vidē no iepakojuma vai izlietotā iepakojuma,
- kritērijiem attiecībā uz minimālo pārstrādātā iepakojuma materiāla saturu atbilstīgos iepakojuma veidos,
- pārstrādes metožu kritērijiem,
- kompostēšanas metožu un saražotā komposta kritērijiem,
- iepakojuma marķēšanas kritērijiem.

*11. pants***Smago metālu koncentrācijas līmeņi iepakojumā**

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kopējais svina, kadmija, dzīvsudraba un hroma koncentrāciju līmenis iepakojumā vai tā komponentos nepārsniedz šādus līmeņus:

- 2 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 600 ppm no svara,
- 3 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 250 ppm no svara,
- 5 gadus pēc 22. panta i) punktā paredzētās dienas - 100 ppm no svara.

2. Panta 1. punktā paredzētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz iepakojumu, kas pilnībā izgatavots no svina kristālstikla, kā paredzēts Direktīvā 69/493/EEK⁽¹⁾.

▼M4

3. Komisija paredz nosacījumus, kuriem iestājoties 1. punktā minētie koncentrācijas līmeņi neattiecas uz pārstrādātajiem materiāliem un uz produktu apriņķi kontrolētas slēgtās ķēdes ietvaros, kā arī iepakojuma veidus, uz kuriem neattiecas 1. punkta trešajā ievilkumā paredzētās prasības.

Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

⁽¹⁾ OV L 326, 29.12.1969., 36. lpp.

▼ B*12. pants***Informācijas sistēmas**

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek veidotas saskaņotas iepakojuma un izlietotā iepakojuma datu bāzes, ja tās vēl nav izveidotas, lai dotu iespēju Komisijai un dalībvalstīm uzraudzīt, kā tiek īstenoti šajā direktīvā paredzētie mērķi.

2. Tāpēc datubāzēs atsevišķu dalībvalstu līmenī ir informācija, jo īpaši par iepakojuma un izlietotā iepakojuma plūsmu apjomu, raksturlielumiem un attīstību (tostarp informācija par iepakojuma materiālu un to ražošanā izmantoto komponentu toksicitāti vai bīstamību).

▼ M4

3. Lai saskaņotu iegūto datu raksturlielumus un noformējumu, kā arī padarītu dalībvalstu datus salīdzināmus, dalībvalstis Komisijai iesniedz pieejamos datus formātos, kurus paredz, pamatojoties uz III pielikumu, un saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

▼ B

4. Dalībvalstis ņem vērā mazu un vidēju uzņēmumu īpašās problēmas saistībā ar šādu sīku datu iesniegšanu.

5. Iegūtos datus dara pieejamus, ietverot tos valsts ziņojumos, kas minēti 17. pantā, datus atjaunina ar turpmākiem ziņojumiem.

6. Dalībvalstis pieprasa visiem iesaistītajiem uzņēmējiem sniegt kompetentajām iestādēm ticamus datus par attiecīgajām nozarēm, kā prasīts šajā pantā.

*13. pants***Iepakojuma lietotājiem paredzētā informācija**

Divu gadu laikā no 22. pantā 1. punktā paredzētās dienas dalībvalstis paredz pasākumus, lai nodrošinātu, ka iepakojuma lietotājiem un jo īpaši patērētājiem ir pieejama informācija par

— tiem pieejamajām nodošanas, savākšanas un reģenerācijas sistēmām,

— viņu lomu, veicinot iepakojuma un izlietotā iepakojuma atkārtotu lietošanu, reģenerāciju un pārstrādi,

— tirgū esošā iepakojuma marķējuma nozīmi,

— atbilstīgiem iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas plānu elementiem, kas minēti 14. pantā.

▼ M2

Dalībvalstis veicina arī patērētāju informēšanas un izglītošanas kampaņas.



14. pants

Apsaimniekošanas plāni

Sakarā ar šajā direktīvā paredzētajiem mērķiem un pasākumiem dalībvalstis iekļauj Direktīvas 75/442/EEK 17. pantā paredzētajos atkritumu apsaimniekošanas plānos īpašu nodaļu attiecībā uz iepakojuma un izlietotā iepakojuma apsaimniekošanu, ietverot tajā 4. un 5. pantā paredzētos pasākumus.

15. pants

Ekonomiskie līdzekļi

Rīkojoties saskaņā ar atbilstīgajiem Līguma noteikumiem, Padome paredz ekonomiskus līdzekļus, lai veicinātu šajā direktīvā paredzēto mērķu izpildi. Ja šādi pasākumi nav paredzēti, dalībvalstis var saskaņā ar Kopienas vides politikas pamatprincipiem, *inter alia*, saskaņā ar “piesārņotājs maksā” principu, kā arī atbilstīgi no Līguma izrietošajiem principiem, paredzēt pasākumus, lai īstenotu minētos mērķus.

16. pants

Paziņojums

1. Neskarot Direktīvu 83/189/EEK, pirms paredz šādus pasākumus, dalībvalstis iepazīstina Komisiju ar to pasākumu projektiem, ko tās paredzējušas pieņemt saskaņā ar šo direktīvu, izņemot finansiālus pasākumus, bet ietverot tehniskas specifikācijas, kas ir saistītas ar finansiāliem pasākumiem, kuri mudina ievērot minētās tehniskās specifikācijas, lai ļautu pārbaudīt pasākumus saistībā ar pašreizējiem noteikumiem, katrā gadījumā, ievērojot iepriekšminētajā direktīvā paredzēto kārtību.

2. Ja ierosinātais pasākums ir arī tehnisks Direktīvas 83/189/EEK nozīmē, attiecīgā dalībvalsts var norādīt, veicot paziņošanas procedūras saskaņā ar šo direktīvu, ka paziņojums ir spēkā arī attiecībā uz Direktīvu 83/189/EEK.

17. pants

Pienākums iesniegt ziņojumu

Dalībvalstis ziņo Komisijai par šīs direktīvas piemērošanu saskaņā ar Padomes Direktīvu 91/692/EEK (1991. gada 23. decembris), ar ko standartizē un racionalizē ziņojumus par to, kā īsteno dažas direktīvas, kas attiecas uz vidi⁽¹⁾. Pirmais ziņojums attiecas uz laikposmu no 1995. līdz 1997. gadam.

18. pants

Neierobežotas tirgū laišanas iespējas

Dalībvalstis nedrīkst kavēt šīs direktīvas prasībām atbilstoša iepakojuma laišanu tirgū to teritorijā.

⁽¹⁾ OV L 377, 31.12.1991., 48. lpp.

▼ **M4***19. pants***Pielāgošana zinātnes un tehnikas attīstībai**

1. Tādus grozījumus, kas vajadzīgi, lai pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai identifikācijas sistēmu (kā paredzēts 8. panta 2. punktā un 10. panta otrās daļas pēdējā ievilkumā), kā arī datubāzes sistēmas formātus (kā paredzēts 12. panta 3. punktā un III pielikumā), paredz saskaņā ar 21. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru.

2. Komisija pieņem grozījumus, kas nepieciešami, lai pielāgotu zinātnes un tehnikas attīstībai piemērus, kas ilustrē iepakojuma definīciju (kas minēti I pielikumā). Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼ **B***20. pants***Īpaši pasākumi**▼ **M4**

1. Komisija nosaka tehniskus pasākumus, kas vajadzīgi, lai pārvarētu grūtības, kas rodas, piemērojot šīs direktīvas noteikumus, jo īpaši attiecībā uz inertiem iepakojuma materiāliem, kas Eiropas Savienībā laisti tirgū ļoti nelielos apjomos (t. i., apmēram 0,1 svara %), medicīnas ierīču un farmaceitisko produktu primāro iepakojumu, maziem iepakojumiem un luksusa iepakojumu. Šos pasākumus, kas ir paredzēti, lai grozītu nebūtiskus šīs direktīvas elementus, to papildinot, pieņem saskaņā ar 21. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼ **B**

2. Komisija iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par jebkādiem citiem pasākumiem, kas jāparedz un, ja vajadzīgs, pievieno priekšlikumus.

▼ **M6***20.a pants***Ziņošana par plastmasas iepirkumu maisiņiem**

1. Komisija līdz 2021. gada 27. novembrim sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā novērtē 4. panta 1.a punktā paredzēto pasākumu efektivitāti Savienības līmenī saistībā ar piegružošanas apkarošanu, patērētāju attieksmes maiņu un atkritumu rašanās novēršanas veicināšanu. Ja novērtējums liecina, ka pieņemtie pasākumi nav efektīvi, Komisija izskata citus iespējamus veidus, kā panākt vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņa samazināšanu, tostarp nosakot reālus un sasniedzamus mērķus Savienības līmenī, un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

2. Komisija līdz 2017. gada 27. maijam sniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā izpētīta oksonoārdāmās plastmasas iepirkumu maisiņu izmantošanas ietekme uz vidi, un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

▼ M6

3. Komisija līdz 2017. gada 27. maijam novērtē, kāda aprites cikla ietekme ir dažādām iespējām samazināt ļoti vieglās plastmasas iepirkumu maisiņu patēriņu, un vajadzības gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

▼ M2▼ CI*21. pants***Komiteju procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK ⁽¹⁾ 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā noteiktais termiņš ir trīs mēneši.

▼ M4

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5.a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼ B*22. pants***Ieviešana valsts likumdošanā**

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1996. gada 30. jūnijam izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.
2. Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.
3. Turklāt dalībvalstis dara zināmus Komisijai normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

▼ M6

3.a Ar noteikumu, ka ir sasniegti 4. pantā un 6. pantā izklāstītie mērķi, dalībvalstis var transponēt 4. panta 1.a punkta un 7. panta noteikumus, vienojoties ar attiecīgajām kompetentajām iestādēm un tautsaimniecības nozarēm.

▼ M2

Tādi nolīgumi atbilst šādām prasībām:

- a) nolīgumi ir izpildāmi;
- b) nolīgumos precizē konkrētus mērķus un to izpildes termiņus;
- c) nolīgumus publicē valsts oficiālajā vēstnesī vai citā sabiedrībai tikpat pieejamā oficiālā dokumentā un nosūta Komisijai;
- d) sasniegtos rezultātus regulāri uzrauga, par tiem ziņo kompetentajām iestādēm un Komisijai, un tos dara zināmus atklātībai saskaņā ar nolīgumā izklāstītajiem nosacījumiem;
- e) kompetentās iestādes nodrošina saskaņā ar attiecīgo nolīgumu sasniegto rezultātu izvērtējumu;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼ **M2**

f) nolīgumu neievērošanas gadījumos dalībvalstis ar normatīviem vai administratīviem pasākumiem īsteno attiecīgos šīs direktīvas noteikumus.

▼ **B**

4. Prasības attiecībā uz iepakojuma ražošanu nekādā gadījumā neattiecas uz iepakojumu, ko izmantoja attiecīgajam ražojumam pirms šīs direktīvas stāšanās spēkā.

5. Ne ilgāk kā piecus gadus pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā dalībvalstis atļauj laist tirgū iepakojumu, kas ražots pirms minētās dienas un kas atbilst valsts normatīvajos aktos paredzētajām prasībām.

23. pants

Ar šo no 22. panta 1. punktā paredzētās dienas atceļ Direktīvu 85/339/EEK.

24. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

25. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼ **M5***I PIELIKUMS***PASKAIDROJOŠI PIEMĒRI DIREKTĪVAS 3. PANTA 1. PUNKTĀ
MINĒTAJIEM KRITĒRIJIEM****Kritērija i) paskaidrojošie piemēri***Iepakojums*

Saldumu kārbas

CD kārbīņu iesaiņojuma plēve

Pasta sūtījumu maisiņi katalogiem un žurnāliem (kopā ar žurnālu)

Kūku formiņas, kas tiek pārdotas kopā ar kūku

Ar lokanu materiālu (piemēram, plastikāta plēvi, alumīniju vai papīru) aptīti rullīši, caurulītes un cilindri, izņemot rullīšus, caurulītes un cilindrus, kas veidoti kā daļa no ražošanas iekārtas un kurus neizmanto, lai ražojumu iepakotu kā tirdzniecības vienību

Puķu podi, kas paredzēti izmantošanai tikai augu pārdošanas un transportēšanas laikā, bet kuros augi nepaliek visā veģetācijas laikā

Stikla pudelītes injekciju šķīdumiem

CD statņi (kas tiek pārdoti kopā ar CD un nav paredzēti CD glabāšanai)

Drēbju pakaramie (kas tiek pārdoti kopā ar apģērbu)

Sērkokociņu kastītes

Sterilās barjersistēmas (produkta sterilitātes saglabāšanai vajadzīgie maisiņi, paliktņi un materiāli)

Dzērienu automātu kapsulas (piemēram, kafijas, kakao, piena), kas pēc izlietošanas paliek tukšas

Uzpildāmi tērauda baloni dažādu veidu gāzei, izņemot ugunsdzēsšanas aparātus

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Puķu podi, kuros augi paliek visā veģetācijas laikā

Darbarīku kastes

Tējas maisiņi

Siera vaska apvalki

Desu apvalki

Drēbju pakaramie (kas tiek pārdoti atsevišķi)

Kafijas kapsulas dzērienu automātiem, kafijas iepakojuma maisiņi no folijas un kafijas spilventiņi no filtrpapīra, kas tiek izmesti kopā ar izlietoto kafijas produktu

Printeru kasetnes

CD, DVD un video kārbīņas (kas tiek pārdotas kopā ar CD, DVD vai video)

CD statņi (kas tiek pārdoti tukši un ir paredzēti CD glabāšanai)

Šķīstoši maisi mazgāšanas līdzekļiem

Kapu gaismekļi (sveču trauciņi)

Mehāniskās dzirnaviņas (kombinācijā ar uzpildāmu trauku, piemēram, uzpildāmas piparu dzirnaviņas)

▼ M5**Kritērija ii) paskaidrojošie piemēri**

Iepakojums, kas izstrādāts un paredzēts piepildīšanai tirdzniecības vietā

Papīra vai plastmasas iepirkumu maisiņi

Vienreizlietojamie šķīvji un tases

Iesaiņojamā plēve

Sviestmaižu maisiņi

Alumīnija folija

Plastmasas folija tīrajām drēbēm, kas paredzēta izmantošanai veļas mazgātavās

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Maisāmais kociņš

Vienreizlietojamie galda piederumi

Iesaiņojamais papīrs (kas tiek pārdots atsevišķi)

Papīra formiņas cepšanai (kas tiek pārdotas tukšas)

Kūku formiņas, kas tiek pārdotas atsevišķi

Kritērija iii) paskaidrojošie piemēri

Iepakojums

Etīketes, ko piekar vai piestiprina tieši produktam

Iepakojuma daļas

Skropstu tušas birstīte, kas ir daļa no iepakojuma vāciņa

Lipīgās etīketes, kas piestiprinātas citam iepakojumam

Skaviņas

Plastmasas uzmavas

Dozators, kas ir daļa no mazgāšanas līdzekļu iepakojuma vāciņa

Mehāniskās dzirnaviņas (kombinācijā ar atkārtoti neuzpildāmu trauku, kas piepildīts ar produktu, piemēram, ar pipariem piepildītas piparu dzirnaviņas)

Priekšmeti, kas nav iepakojums

Radiofrekvenču identifikācijas (RFID) birkas.



II PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ IEPAKOJUMA SASTĀVU UN ATKĀRTOTAS LIETOŠANAS, REĢENERĀCIJAS UN PĀRSTRĀDES IESPĒJĀM

1. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma ražošanu un sastāvu

- Iepakojums ir ražots tā, lai iepakojuma tilpums un masa nebūtu lielāka, kā vajadzīgs iesaiņotā produkta drošuma un higiēnas prasību ievērošanai, un apmierinoša attiecībā uz ražojumu un patērētājiem.
- Iepakojumu projektē, ražo un realizē tā, lai tas būtu atkārtoti lietojams, tostarp reģenerējams, kā arī, lai pēc iespējas samazinātu tā ietekmi uz vidi, ja izlietoto iepakojumu vai izlietotā iepakojuma apsaimniekošanas atliekas apglabā.
- Iepakojumu ražo tā, lai pēc iespējas samazinātu kaitīgu un citu bīstamu vielu vai materiālu izmantošanu iepakojuma materiāliem vai sastāvdaļām saistībā ar minēto vielu klātbūtni emisijās, pelnos vai infiltrātā, iepakojumu vai izlietoto iepakojumu apsaimniekošanas darbību atliekas sadzīnot vai novietojot izgāztuvēs.

2. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma atkārtotas lietošanas iespējām

Vienlaikus jāievēro šādas prasības:

- iepakojuma fizikālās īpašības un raksturlielumi normālos paredzamos lietošanas apstākļos nodrošina tā vairākkārtēju apriti,
- iespējas pārstrādāt lietoto iepakojumu, lai ievērotu strādājošo veselības aizsardzības un darba drošības prasības,
- atbilst reģenerējamam iepakojumam noteiktajām prasībām gadījumos, kad tas vairs nav atkārtoti izmantojams un kļūst par atkritumiem.

3. Prasības, kas attiecas uz iepakojuma reģenerācijas iespējām

a) *Iepakojums ir reģenerējams, pārstrādājot tā materiālu.*

Iepakojumam jābūt izgatavotam tā, lai būtu iespējams pārstrādāt noteiktu procentuālo daļu (pēc svara) no materiāla, ko izmanto tādas produkcijas ražošanai, kas atbilst pašreizējiem Kopienas standartiem. Atkarībā no materiāla, no kura izgatavots iepakojums, šis procentuālais daļas lielums var atšķirties.

b) *Iepakojums ir reģenerējams, iegūstot enerģiju.*

Izlietotajam iepakojumam, ko pārstrādā, lai iegūtu enerģiju, ir jābūt vismaz minimālajai siltumietilpībai, lai optimizētu enerģijas ieguves procesu.

c) *Iepakojums ir reģenerējams, to kompostējot.*

Kompostējamais izlietotais iepakojums ir pietiekami bioloģiski noārdāms, lai netraucētu dalīto savākšanu un kompostēšanas procesu vai darbību, kur to izmanto.

d) *Bioloģiski noārdāms iepakojums.*

Bioloģiski noārdāms izlietots iepakojums ir tāds, kas fizikāli, ķīmiski, termiski vai bioloģiski sadalās tā, ka iegūtā gatavā komposta lielākā daļa sadalās, veidojot oglekļa dioksīdu, biomasu un ūdeni.

▼B*III PIELIKUMS***DATI, KAS DALĪBVALSTĪM JĀIEKĻAUJ IEPAKOJUMA UN
IZLIETOTĀ IEPAKOJUMA DATUBĀZĒS (SASKAŅĀ AR 1. LĪDZ 4.
TABULU)**

1. Par primāro (tirdzniecības), sekundāro (grupas) un terciāro (transporta) iepakoju
kojumu
 - a) valstī patērētā iepakoju
kuma daudzums pa iepakoju
kuma materiālu veidiem (saražots + importēts - eksportēts) (1. tabula);
 - b) atkārtoti lietotais daudzums (2. tabula).
2. Par mājsaimniecības un ne mājsaimniecības izlietoto iepakoju
kojumu:
 - a) valstī reģenerētā un apglabātā izlietotā iepakoju
kuma daudzums pa materiālu
veidiem (saražots + importēts - eksportēts) (3. tabula);
 - b) valstī pārstrādātais un reģenerētais daudzums pa materiālu veidiem (4.
tabula).

▼B

1. TABULA

Valsts teritorijā patērētā primārā, sekundārā un terciārā iepakojuma daudzums

	Radušos atkritumu daudzums tonnās	– Eksportētais daudzums tonnās	+ Importētais daudzums tonnās	= Kopējais daudzums
Stikls				
Plastmasa				
Papīrs un kartons (ieskaitot kompozītu)				
Metāls				
Koks				
Citi				
Kopā				

▼B

2. TABULA

Valsts teritorijā atkārtoti lietotā primārā, sekundārā un terciārā iepakojuma daudzums

	Patērētā iepakojuma daudzums tonnās	Atkārtoti lietotais iepakojums	
		Daudzums tonnās	Procentuālā daļa
Stikls			
Plastmasa			
Papīrs un kartons (ieskaitot kompozītu)			
Metāls			
Koks			
Citi			
Kopā			



3. TABULA

Valsts teritorijā reģenerētā un apglabātā izlietotā iepakojuma daudzums

	Radušos atkritumu daudzums tonnās	– Eksportēto atkritumu daudzums tonnās	+ Importēto atkritumu daudzums tonnās	= kopējais daudzums
Mājsaimniecību atkritumi				
Stikla tara				
Plastmasas iepakojums				
Papīra un kartona iepakojums				
Kombinēts kartona iepakojums				
Metāla tara				
Koka tara				
Kopējais mājsaimniecību izlietotā iepakojuma daudzums				
Atkritumi, kas nav mājsaimniecības atkritumi				
Stikla tara				
Plastmasas iepakojums				
Papīra un kartona iepakojums				
Kombinēts kartona iepakojums				
Metāla tara				
Koka tara				
Kopējais to atkritumu daudzums, kas nav mājsaimniecību izlietotie iepakojumi				



4. TABULA

Valsts teritorijā pārstrādātā vai reģenerētā izmantotā iepakojuma daudzums

	Kopējais reģenerētais un apglabātais daudzums tonnās	Pārstrādātais daudzums		Reģenerētais daudzums	
		Daudzums tonnās	Procentuālā daļa	Daudzums tonnās	Procentuālā daļa
Mājsaimniecību atkritumi					
Stikla tara					
Plastmasas iepakojums					
Papīra un kartona iepakojums					
Kombinēts kartona iepakojums					
Metāla tara					
Koka tara					
Kopējais mājsaimniecību izlietotā iepakojuma daudzums					
Atkritumi, kas nav mājsaimniecību atkritumi					
Stikla tara					
Plastmasas iepakojums					
Papīra un kartona iepakojums					
Kombinēts kartona iepakojums					
Metāla tara					
Koka tara					
Kopējais to atkritumu daudzums, kas nav mājsaimniecību izlietotie iepakojumi					